

Första akten.

Scen 8.

(I WARBUCKS kontor i hans hem. Sent på morgonen nästa dag. WARBUCKS sitter på sitt skrivbord och pratar i telefonen. En brasa brinner i öppna spisen.)

WARBUCKS:

(i telefonen)

Ja... ja... ja... bäste herr president, jag kan försäkra er att varken Barney Baruck eller jag står precis i nån brödkö. Fast... Nej, jag ber er inte om hjälp. Jag har aldrig bett någon om hjälp, och kommer aldrig att göra det... men... men det jag försöker säga är, att ni måste göra någonting åt läget och det ganska så snabbt. Bra, vi träffas och talar om saken på...

GRACE:

Fredag.

WARBUCKS:

Fredag. Vi säger så då. Hör på nu herr president, kan vi inte begrava stridsyxan och så kommer ni och er hustru hit på julaftonsmiddag. Utmärkt. Adjö, herr president.

(lägger på luren)

Hade jag vetat att han skulle tacka ja, skulle jag aldrig ha bjudit honom. Grace, ring någon som vet och ta reda på vad demokrater äter.

GRACE:

Uppfattat.

WARBUCKS:

Och! gör en anteckning. Fredag förmiddag klockan elva, sammanträde med president Roosevelt i Vita Huset.

GRACE:

Antecknat.